

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. vasario 27 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 49 straipsnis – Įsteigimo laisvė – Mokesčių teisės aktai – Pelnų mokestis – Bendrovės faktinės administracijos buveinės perkėlimas į kitą nei jos įsteigimo valstybę narė – Rezidavimo vietos mokesčių tikslais perkėlimas į šią kitą valstybę narę – Nacionalinės teisės nuostatos, neleidžiančios remtis mokestiniais nuostoliais, patirtais įsteigimo valstybėje narėje prieš buveinės perkėlimą“

Byloje C-405/18

dėl *Nejvyšší správní soud* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Čekijos Respublika) 2018 m. gegužės 31 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. birželio 19 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

AURES Holdings a.s.

prieš

Odvolací finanční ředitelství

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe (pranešėja) ir N. Piçarra,

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorą C. Strömholm, administratorų,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2019 m. birželio 12 d. posėdžiui,

išnagrinąjusių pastabas, pateiktas:

- *AURES Holdings a.s.*, atstovaujamos advokatė M. Olík,
- Čekijos vyriausybė, atstovaujamos M. Smolek, J. Vlášil ir O. Serdula,
- Vokietijos vyriausybė, atstovaujamos iš pradžių J. Möller, R. Kanitz ir T. Henze, vėliau J. Möller ir R. Kanitz,
- Ispanijos vyriausybė, atstovaujamos S. Jiménez García,
- Prancūzijos vyriausybė, atstovaujamos E. de Moustier ir C. Mosser,
- Italijos vyriausybė, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Nyderlandų vyriausybė, atstovaujamos M. K. Bulterman, H. S. Gijzen ir L. Noort,

- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg ir H. Eklinder,
 - Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos iš pradžių R. Fadoju ir F. Shibli, vėliau – F. Shibli, padedamą baristerių B. McGurk, D. Yates ir L. Ruxandu,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos M. Salyková, N. Gossement, H. Støvlbæk ir L. Malferrari,
- susipažinęs su 2019 m. spalio 17 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
- priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 49, 52 ir 54 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *AURES Holdings a.s.* ir *Odvolací finanční ředitelství* (Apeliacinė finansų direkcija, Čekijos Respublika, toliau – Apeliacinė direkcija) ginčą dėl pastarosios atsisakymo leisti šiai bendrovei atskaityti mokesčių nuostolius, patirtus kitoje valstybėje narėje nei Čekijos Respublika.

Teisinis pagrindas

3 Pagrindinės bylos aplinkyboms taikomos redakcijos *Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů* (Įstatymas Nr. 586/1992 dėl pajamų mokesčio; toliau – Pajamų mokesčio įstatymas) 34 straipsnio „Iš mokesčio bazės atskaitytinų sumų“ 1 dalyje numatyta:

„Iš mokesčio bazės galima atskaityti mokesčių nuostolius, susidariusius ir vertintus per ankstesnį mokestinį laikotarpį, ar jo dalį, daugiausia už penkis mokestinius laikotarpius, einančius po laikotarpio, kai buvo nustatyti mokesčių nuostoliai. <...>“

4 Šio įstatymo 38n straipsnio „Mokesčių nuostoliai“ 1 ir 2 dalyse nurodyta:

„1. Jei pagal 23 straipsnį patikslintos išlaidos (sąnaudos) yra didesnės už pagal tą patį straipsnį patikslintas pajamas, nustatytas skirtumas yra mokesčių nuostoliai.

2. Mokesčių nuostoliai vertinami panašiai kaip ir mokestis. Vis dėlto apmokestinamosios bendrovės, kuri baigia savo veiklą be likvidavimo procedūros, patirti mokesčių nuostoliai neperkeliami jos teisių perėjimui, išskyrus 23a straipsnio 5 dalies b punkte ir 23c straipsnio 8 dalies b punkte numatytus atvejus. Mokesčių nuostolius nustato mokesčių administratorius. Mokesčių nuostolių sumažinimui *mutatis mutandis* taikoma ta pati procedūra kaip ir mokesčio padidinimui. Mokesčių nuostolių padidėjimui *mutatis mutandis* taikoma ta pati procedūra kaip ir mokesčio lengvatų atveju. Mokesčių nuostolių suma apvalinama iki didesnio vieneto.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

5 *AURES Holdings*, anksčiau *AAA Auto International a.s.*, perėmė *AAA Auto Group NV* (toliau kartu – *Aures*), pagal Nyderlandų teisę steigtos bendrovės, kurios registruota buveinė ir faktinė administracijos buveinė buvo Nyderlanduose, teisės ir taip tapo Nyderlandų rezidente mokesčių tikslais.

- 6 Per 2007 mokestinius metus *Aures* Nyderlanduose patyrė 2 792 187 eurų nuostolių, kuriuos nustatė Nyderlandų mokesčių administratorius pagal šios valstybės narės mokesčių teisės aktus.
- 7 2008 m. sausio 1 d. *Aures* ėekijos Respublikoje įsteigė filialą, kuris pagal ėekijos teisę yra šios bendrovės nuolatinis buveinis, neturinti savarankiško juridinio asmens statuso ir kurio veikla apmokestinama šioje valstybėje narėje.
- 8 2009 m. sausio 1 d. *Aures* perkėlė savo faktinį administracijos buveinį iš Nyderlandų į ėekijos Respubliką, konkrečiau – šio filialo adresu. Dėl šio perkėlimo tą pačią dieną *Aures* taip pat perkėlė savo rezidavimo vietą mokesčių tikslais iš Nyderlandų į ėekijos Respubliką. Nuo tos dienos ji visą savo veiklą vykdo per tą patį filialą.
- 9 Vis dėlto *Aures* registruota buveinis ir registracija prekybos registre išliko Amsterdame (Nyderlandai). Taigi, kiek tai susiję su jos vidaus santykiais, jai ir toliau taikoma Nyderlandų teisė.
- 10 Atsižvelgdama į šį faktinį administracijos buveinį ir kartu rezidavimo vietos mokesčių tikslais perkėlimą *Aures* ėekijos mokesčių administratoriaus paprašė suteikti galimybę iš pelno mokesčio, kurį ji turėjo sumokėti už 2012 mokestinius metus, bazės atskaityti nuostolius, kuriuos ji patyrė Nyderlanduose 2007 mokestiniais metais.
- 11 Pasibaigus 2014 m. kovo 19 d. pradėtai aiškinimo ir reguliavimo procedūrai, ėekijos mokesčių administratorius nusprendė, kad šie nuostolių negalima atskaityti iš mokesčio bazės pagal Pajamų mokesčio įstatymo 38n straipsnį. Šio administratoriaus teigimu, *Aures*, kaip ėekijos rezidentės mokesčių tikslais, visame pasaulyje gautos pajamos apmokestinamos pagal ėekijos mokesčių teisės aktus. Vis dėlto iš mokesčio bazės ji gali atskaityti tik nuostolius, patirtus dėl ekonominės veiklos ėekijos Respublikoje ir apskaičiuotus pagal Pajamų mokesčio įstatymo nuostatas, nes šiuo įstatymu neregamentuojamas mokesčių nuostolių atskaitymas rezidavimo vietos mokesčių tikslais pakeitimo atveju ir neleidžiama tokie nuostolių perkelti iš kitos valstybės narės nei ėekijos Respublika.
- 12 Taigi 2014 m. rugsėjo 11 d. pranešime apie mokėtiną mokestį ėekijos mokesčių administratorius nustatė pelno mokestį, kurį *Aures* turėjo sumokėti už 2012 mokestinius metus, iš šio mokesčio bazės neatskaitęs 2007 mokestiniais metais patirtų nuostolių.
- 13 Dėl šio pranešimo apie mokėtiną mokestį *Aures* pateikė skundą, šį Apeliacinę direkciją atmetė, o vėliau – skundą *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas, ėekijos Respublika), kuris taip pat buvo atmestas.
- 14 ėekijos mokesčių administratorius, Apeliacinę direkciją ir *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas), viena vertus, pažymėjo, kad nei Pajamų mokesčio įstatymas, nei 1974 m. lapkričio 22 d. ėekoslovakijos Socialistinės Respublikos ir Nyderlandų Karalystės sudaryta sutartis, kuria siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo ir užkirsti kelią mokesčių vengimui pajamų ir turto mokesčių srityje, pagal 2013 m. gegužės 31 d. galiojusią redakciją neleidžia perkelti mokesčių nuostolių iš vienos valstybės į kitą dėl bendrovės faktinės administracijos buveinės perkėlimo, nebent konkrečiais atvejais, kurie šioje byloje nereikšmingi. Šio įstatymo 34 ir 38n straipsniuose įtvirtintos bendrosios nuostatos neleidžia atskaityti nuostolių, kurie nebuvo nustatyti pagal ėekijos teisės aktus.
- 15 Kita vertus, šios institucijos ir šis teismas manė, kad, priešingai, nei teigia *Aures*, negalėjimas atskaityti nagrinėjamų nuostolių neprieštaravo įsisteigimo laisvei. Jį teigimu, 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Marks & Spencer* (C-446/03, EU:C:2005:763), 2011 m. lapkričio 29 d. Sprendimas *National Grid Indus* (C-371/10, EU:C:2011:785) ir 2013 m. vasario 21 d. Sprendimas

A (C-123/11, EU:C:2013:84), kuriais rėmėsi *Aures*, buvo susiję su objektyviai kitokiomis situacijomis, nei nagrinėjama pagrindinėje byloje. Remdamasi 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimu *Lidl Belgium* (C-414/06, EU:C:2008:278) Apeliacinė direkcija nusprendė, kad pagrindinėje byloje egzistavo reali rizika du kartus atsižvelgti į mokesčių nuostolius, patirtus 2007 mokestiniais metais.

16 *Aures* pateikė kasacinį skundą dėl *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas) sprendimo *Nejvyšší správní soud* (Vyriausiasis administracinis teismas, Čekijos Respublika).

17 Šiame teisme *Aures* tvirtino, kad jos faktinės administracijos buveinės perkėlimas iš vienos valstybės į kitą yra susijęs su įsisteigimo laisvės gyvendinimu, o tai, kad ji negali Čekijos Respublikoje atskaityti 2007 mokestiniais metais patirtų nuostolių, kurių nebegali atskaityti Nyderlanduose, yra nepateisinamas šios laisvės apribojimas.

18 Minutas teismas pažymi, kad pagal Pajamų mokesčio įstatymą bendrovei, kuri, kaip ir *Aures*, perkėlė savo faktinę administracijos buveinę iš kitos valstybės narės į Čekijos Respubliką, neleidžiama remtis pastarojoje valstybėje patirtais mokesčių nuostoliais. Perkelti mokesčių nuostolius galima tik vykdant tarptautinius sandorius, konkrečiai numatytus šiame įstatyme, kurie nėra reikšmingi pagrindinėje byloje.

19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad norint išspręsti ginčą pagrindinėje byloje būtina išnagrinėti argumentus dėl įsisteigimo laisvės.

20 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia nustatyti, ar ši laisvė taikytina bendrovės faktinės administracijos buveinės perkėlimo iš vienos valstybės narės atveju.

21 Kita vertus, reikia išnagrinėti, ar nacionalinės teisės nuostatos, kurios neleidžia bendrovei priimančiojoje valstybėje narėje remtis prieš perkeliant jos faktinę administracijos buveinę į priimančiąją valstybę narę patirtais nuostoliais, yra suderinamos su šia laisve. Nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad tiesioginią mokesčių sritį iš esmės nėra suderinama ir kad valstybės narės yra nepriklausomos šioje srityje, jis klausia, ar ta pati laisvė reiškia, kad rezidavimo vietos mokesčių tikslais perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą visada turi būti neutralus mokesčių atžvilgiu.

22 Tokiomis aplinkybėmis *Nejvyšší správní soud* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar galima manyti, kad paprastas įmonės administracijos buveinės perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą patenka į įsisteigimo laisvės srovą, kaip ji suprantama pagal [SESV] 49 straipsnį?

2. Jei taip, ar [SESV] 49, 52 ir 54 straipsniams prieštarauja tai, kad pagal nacionalinę teisę neleidžiama kitos valstybės narės subjektui, kuris į Čekijos Respubliką perkelia savo verslo vietą arba administracijos buveinę, prašyti leisti atskaityti mokesčių nuostolius, patirtus toje kitoje valstybėje narėje?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

23 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal valstybės narės teisę steigta bendrovė, kuri perkelia savo faktinę administracijos buveinę į kitą valstybę narę, šiam

perk?limui nepaveikiant jos, kaip pagal pirmosios valstyb?s nar?s teis? ?steigtos bendrov?s, statuso, gali remtis ?iuo straipsniu, gin?ydama atsisakym? perkelti iki min?to perk?limo kitoje valstyb?je nar?je patirtus nuostolius.

24 ?iuo klausimu pa?ym?tina, kad pagal SESV 49 straipsn?, siejam? su SESV 54 straipsniu, ?sisteigimo laisve gali naudotis bendrov?s, ?steigtos pagal valstyb?s nar?s teis?s aktus ir Europos S?jungoje turin?ios savo registruot? buvein?, centrin? administracij? ar pagrindin? verslo viet?.

25 Konkre?iai Teisingumo Teismas jau nusprend?, kad pagal valstyb?s nar?s teis? ?steigta bendrov?, kuri perkelia savo faktin? administracijos buvein? ? kit? valstyb? nar? ir kurios, kaip pagal pirmosios valstyb?s nar?s teis? ?steigtos bendrov?s, statusui ?is buvein?s perk?limas neturi ?takos, gali remtis SESV 49 straipsniu, siekdama gin?yti, be kita ko, ?io perk?limo mokestines pasekmes kilm?s valstyb?je nar?je (?!uo klausimu ?r. 2011 m. lapkri?io 29 d. Sprendimo *National Grid Indus*, C?371/10, EU:C:2011:785, 33 punkt?).

26 Tokiomis aplinkyb?mis tokia bendrov? taip pat gali remtis SESV 49 straipsniu, kad u?gin?yt? mokestin? vertinim?, kur? jai taiko valstyb? nar?, ? kuri? ji perk?l? savo faktin? administracijos buvein?. Tod?l ?ios buvein?s perk?limas i? vienos valstyb?s ? kit? patenka ? ?io straipsnio taikymo srit?.

27 I? ties? kitoks ai?kinimas prie?taraut? pa?iam S?jungos teis?s nuostat?, susijusi? su ?sisteigimo laisve, tekstui, kuriuo vis? pirma siekiama u?tikrinti nacionalinio vertinimo taikym? priiman?ioje valstyb?je nar?je (?!uo klausimu ?r. 2004 m. kovo 11 d. Sprendimo *de Lasteyrie du Saillant*, C?9/02, EU:C:2004:138, 42 punkt? ir 2018 m. bir?elio 12 d. Sprendimo *Bevola ir Jens W. Trock*, C?650/16, EU:C:2018:424, 16 punkt?).

28 Atsi?velgiant ? tai, kas min?ta, ? pirm?j? klausim? reikia atsakyti: SESV 49 straipsnis turi b?ti ai?kinamas taip, kad pagal vienos valstyb?s nar?s teis? ?steigta bendrov?, kuri perkelia savo faktin? administracijos buvein? ? kit? valstyb? nar?, ir ?is perk?limas neturi ?takos jos, kaip pagal pirmosios valstyb?s nar?s teis? ?steigtos bendrov?s, statusui, gali remtis ?iuo straipsniu, gin?ydama atsisakym? kitoje valstyb?je nar?je perkelti nuostolius, atsiradusius prie? ?? perk?lim?.

D?l antrojo klausimo

29 Antruoju klausimu pra?ym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas i? esm?s siekia i?siai?kinti, ar SESV 49 straipsnis turi b?ti ai?kinamas taip, kad juo draudžiamos valstyb?s nar?s teis?s nuostatos, pagal kurias bendrovei, kuri perk?l? savo faktin? administracijos buvein? ir kartu rezidavimo viet? mokes?i? tikslais ? ?i? valstyb? nar?, nenumatyta galimyb? remtis iki ?io perk?limo kitoje valstyb?je nar?je, kurioje ji i?laiko savo registruot? buvein?, patirtais mokes?i? nuostoliais.

30 ?sisteigimo laisv?, SESV 49 straipsnyje pripa?stama Europos S?jungos pilie?iams, pagal SESV 54 straipsn? apima pagal valstyb?s nar?s teis? ?kurt? ir S?jungoje savo registruotas buveines, centrin? administracij? ar pagrindin? verslo viet? turin?i? bendrovi? teis? vykdyti veikl? kitose valstyb?se nar?se per patronuojam?sius bendroves, filialus ir atstovybes.

31 Kaip priminta ?io sprendimo 27 punkte, S?jungos teis?s nuostatomis, susijusiomis su ?sisteigimo laisve, be kita ko, siekiama u?tikrinti nacionalinio vertinimo taikym? priiman?ioje valstyb?je nar?je.

32 Vis d?lto Sutartis nesuteikia bendrovei, kaip ji suprantama pagal SESV 54 straipsn?, garantijos, kad jos faktin?s administracijos buvein?s perk?limas i? vienos valstyb?s nar?s ? kit? bus neutralus apmokestinimo at?vilgiu. Atsi?velgiant ? valstybi? nari? mokes?i? teis?s akt?

skirtumus šioje srityje, toks perkėlimas konkrečiu atveju bendrovei gali būti daugiau ar mažiau palankus arba nepalankus apmokestinimo atžvilgiu. Įsisteigimo laisvė neturėtų būti suprantama taip, jog valstybė narė savo mokesčių teisės nuostatas privalo sieti su kitos valstybės nuostatomis, kad visais atvejais būtų užtikrintas apmokestinimas, naikinantis skirtumus, kylančius iš nacionalinių mokesčių teisės aktų (žr. 2011 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *National Grid Indus*, C-371/10, EU:C:2011:785, 62 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

33 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad valstybės narės teisėje bendrovei rezidentei suteikta galimybė remtis šioje valstybėje narėje atitinkamu mokestiniu laikotarpiu patirtais nuostoliais tam, kad šie nuostoliai būtų atskaityti iš tokios bendrovės apmokestinamojo pelno, gauto vėlesniais mokestiniais laikotarpiais, yra mokesčio lengvata.

34 Tai, kad ši lengvata netaikoma nuostoliams, kuriuos vienos valstybės narės rezidentų bendrovė, įsteigta pagal kitos valstybės narės teisę, patyrė šioje kitoje valstybėje narėje mokestiniu laikotarpiu, kai ji buvo jos rezidentė, nors ši lengvata suteikiama pirmosios valstybės narės rezidentei bendrovei, kuri joje patyrė nuostolį per tą patį laikotarpį, yra skirtingas mokestinis vertinimas.

35 Dėl šio skirtingo vertinimo pagal valstybės narės teisę įsteigta bendrovė gali būti atgrasyta perkelti savo faktinę administracijos buveinę į kitą valstybę narę, kad galėtų joje vykdyti savo ekonominę veiklą.

36 Iš valstybės narės mokesčių teisės aktų kylantis skirtingas bendrovei, kurios naudojasi įsisteigimo laisve, vertinimas leistinas tik jeigu jis susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba jis pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais (2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 23 punktas ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Timac Agro Deutschland*, C-388/14, EU:C:2015:829, 26 punktas).

37 Kalbant apie šio sprendimo ankstesniame punkte nurodytą pirmąjį atvejį, primintina, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tarptautinės ir vidaus situacijų panašumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į nagrinjamomis nacionalinėmis teisės nuostatomis siekiamą tikslą (2018 m. birželio 12 d. Sprendimo *Bevola ir Jens W. Trock*, C-650/16, EU:C:2018:424, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

38 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad numatoma, jog bendrovė negali valstybėje narėje, kurios rezidentė ji dabar yra, remtis nuostoliais, patirtais per mokestinį laikotarpį, kai ji buvo kitos valstybės narės rezidentė mokesčių tikslais, veikijos teisės nuostatomis iš esmės siekiama išsaugoti apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą tarp valstybių narių ir išvengti dvigubo nuostolių atskaitymo rizikos.

39 Atsižvelgiant į priemonę, kuria siekiama tokio tikslo, reikia manyti, kad bendrovės, valstybės narės rezidentės, patyrusios nuostolį šioje valstybėje narėje, ir bendrovės, kuri perkėlė savo faktinę administracijos buveinę, taigi ir savo rezidavimo vietą mokesčių tikslais, į šią valstybę narę po to, kai mokestiniu laikotarpiu, kuriuo ji buvo kitos valstybės narės rezidentė mokesčių tikslais, patyrė nuostolį, padėtis iš esmės nėra panaši.

40 Iš tiesų tokio perkėlimo vykdančios bendrovės situacija paeiliui priklauso dviejų valstybių narių apmokestinimo kompetencijai, t. y. pirma, kilmės valstybės narės dėl mokestinio laikotarpio, per kurį atsirado nuostolį, ir, antra, priimančiosios valstybės narės dėl mokestinio laikotarpio, per kurį ši bendrovė prašo atskaityti šiuos nuostolius.

41 Iš to matyti, kad, nesant priimančiosios valstybės apmokestinimo kompetencijos už mokestinį

laikotarp?, per kur? susidar? aptariami nuostoliai, bendrov?s, kuri perk?l? savo rezidavimo viet? mokes?i? tikslais ? ši? valstyb? nar? ir v?liau nor?jo pasinaudoti anks?iau kitoje valstyb?je nar?je patirtais nuostoliais, situacija nepanaši ? bendrov?s, kurios rezultatai priklaus? pirmosios valstyb?s nar?s apmokestinimo kompetencijai už laikotarp?, per kur? pastaroji bendrov? patyr? nuostoli?, situacij? (pagal analogij? žr. 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Timac Agro Deutschland*, C?388/14, EU:C:2015:829, 65 punktas).

42 Be to, aplinkyb?, kad bendrov?, perk?lusi savo rezidavimo viet? mokes?i? tikslais iš vienos valstyb?s nar?s ? kit?, paeiliui priklauso dviej? valstybi? nari? apmokestinimo kompetencijai, gali sukelti didesn? rizik?, kad ? nuostolius bus atsižvelgta du kartus, nes tokiai bendrovei gali tekti remtis tais pa?iais nuostoliais ši? dviej? valstybi? nari? valdžios institucijose.

43 Vis d?lto Teisingumo Teismui pateiktose pastabose Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb? ir Europos Komisija iš esm?s pažym?jo, kad pagal 2018 m. birželio 12 d. Sprendime *Bevola ir Jens W. Trock* (C?650/16, EU:C:2018:424, 38 punktas) suformuot? jurisprudencij? situacij? panašumas priklauso nuo pagrindin?je byloje nagrin?jam? nuostoli? galutinio pob?džio.

44 Šiuo klausimu primintina, kad Teisingumo Teismas d?l nuostoli?, priskirtin? nuolatinei buveinei nerezidentei, kuri nutrauk? savo veikl? ir kurios nuostoliai negal?jo ir nebegal?s b?ti atskaityti iš jos apmokestinamojo pelno valstyb?je nar?je, kur ji vykd? veikl?, nusprend?, kad bendrov?s rezident?s, turin?ios toki? nuolatin? buvein?, situacija nesiskiria nuo bendrov?s rezident?s, turin?ios nuolatin? buvein? rezident?, situacij?, atsižvelgiant ? tiksl? užkirsti keli? dvigubam nuostoli? atskaitymui, net jei ši? dviej? bendrovi? situacijos iš principo nepanašios (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 12 d. Sprendimo *Bevola ir Jens W. Trock*, C?650/16, EU:C:2018:424, 37 ir 38 punktus).

45 Vis d?lto tokiam poži?riui negalima pritarti tokiu atveju, kai bendrov?, perk?lusi savo faktin? administracijos buvein? ir kartu savo rezidavimo viet? mokes?i? tikslais iš savo registruotos buvein?s valstyb?s nar?s ? kit? valstyb? nar?, siekia šioje valstyb?je atskaityti nuostolius, patirtus pirmojoje valstyb?je nar?je mokestiniu laikotarpiu, per kur? ši valstyb? nar? išimtinai naudojos savo apmokestinimo kompetencija šios bendrov?s atžvilgiu.

46 Iš ties?, pirma, kaip savo išvados 56 ir 57 punktuose pažym?jo generalin? advokat?, šio sprendimo 44 punkte nurodyta jurisprudencija buvo suformuota kitokiomis aplinkyb?mis, nei nagrin?jamos pagrindin?je byloje.

47 Taigi ši jurisprudencija susijusi su bendrov?s rezident?s galimu atsižvelgimu ? savo nuolatin?s buvein?s nerezident?s patirtus nuostolius.

48 Vadinasi, min?ta jurisprudencija susijusi su situacija, kuriai b?dinga tai, kad tuo pa?iu mokestiniu laikotarpiu ir bendrov?, kuri siekia iš savo mokes?io baz?s atskaityti savo nuolatin?s buvein?s nerezident?s nuostolius, ir pati nuolatin? buvein? yra dviejose skirtingose valstyb?se nar?se.

49 Iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo išd?styt? reikšming? pagrindin?s bylos faktin? aplinkybi? chronologijos matyti, kad *Aures* patyr? nuostoli? 2007 m. Nyderlanduose, t. y. mokestiniu laikotarpiu, kai ir jos registruota buvein?, ir faktin? administracijos buvein? buvo šioje valstyb?je nar?je, o ?ekijos Respublikoje ji dar nebuvo ?steigusi nuolatin?s buvein?s.

50 Antra, kaip savo išvados 72 ir 73 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, 2018 m. birželio 12 d. Sprendime *Bevola ir Jens W. Trock* (C-650/16, EU:C:2018:424, 38 punktas) padarytos išvados perklimas šio sprendimo 45 punkte nurodytai prielaidai taip pat būtų nesuderinamas su Teisingumo Teismo jurisprudencija apmokestinimo persiklimo atveju srityje.

51 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas iš tiesų iš esmės nusprendė, kad SESV 49 straipsnis nedraudžia bendrovės, steigtos pagal vienos valstybės narės teisę ir perkėlusios savo faktinę administracijos buveinę į kitą valstybę narę, kilmės valstybei narei apmokestinti negautą pelną, susijusį su šios bendrovės turtu (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *National Grid Indus*, C-371/10, EU:C:2011:785, 59 ir 64 punktus).

52 Be to, valstybė narė, kuri bendrovę perkelia savo faktinę administracijos buveinę, negali būti pareigota atsižvelgti į iki šio perkėlimo patirtus nuostolius, susijusius su mokestiniais laikotarpiais, dėl kurių ši valstybė narė neturėjo apmokestinimo kompetencijos šios bendrovės atžvilgiu.

53 Taigi, viena vertus, bendrovės rezidentės, patyrusios nuostolį šioje valstybėje narėje, ir, kita vertus, bendrovės, kuri perkėlė savo rezidavimo vietą mokesčių tikslais į tą pačią valstybę narę ir patyrė nuostolį kitoje valstybėje narėje mokestiniu laikotarpiu, kai ji rezidavimo vieta mokesčių tikslais buvo pastarojoje valstybėje narėje, situacija nėra panaši, atsižvelgiant į tikslus išsaugoti apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą tarp valstybių narių ir išvengti dvigubo nuostolį atskaitymo.

54 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, antrąjį klausimą reikia atsakyti t: SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias bendrovei, perkėjusiai savo faktinę administracijos buveinę ir kartu rezidavimo vietą mokesčių tikslais į šią valstybę narę, nenumatyta galimybė remtis iki šio perkėlimo kitoje valstybėje narėje, kur ji išlaiko savo registruotą buveinę, patirtais mokesčių nuostoliais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal vienos valstybės narės teisę steigta bendrovė, kuri perkelia savo faktinę administracijos buveinę į kitą valstybę narę, ir šis perkėlimas neturi įtakos jos, kaip pagal pirmosios valstybės narės teisę steigtos bendrovės, statusui, gali remtis šiuo straipsniu, ginydama atsisakymą kitoje valstybėje narėje perkelti nuostolius, atsiradusius prieš šį perkėlimą.**

2. **SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias bendrovei, perkėjusiai savo faktinę administracijos buveinę ir kartu rezidavimo vietą mokesčių tikslais į šią valstybę narę, nenumatyta galimybė remtis iki šio perkėlimo kitoje valstybėje narėje, kur ji išlaiko savo registruotą buveinę, patirtais mokesčių nuostoliais.**

Parašai.

* Proceso kalba: ?ek?.